

Fes-m'ho lligada

Un relat de: [Jam Malson](#)

---

relatsencatala.com adverteix que aquest relat conté llenguatge que pot ferir algunes sensibilitats. No recomanat per menors de 18 anys.

Els jocs de besades i llepades, de carícies i pessics, havien fet pujar gradualment la temperatura, tant la dels cossos com la de l'estança que els acollia. També hi havia contribuït el lent i delicat treball d'escenificació de l'acte que seria el punt culminant de la trobada entre ella i ell. L'ambient creat era talment com l'escena d'una pel·lícula qualificada ics.

Com una menja exquisida, adornada tan sols amb unes sensuals mitges reixades amb lligacama i unes sabates de taló d'agulla, esperava impacient i excitada ser cruspida. Inclorada de bocaterrosa amb mig cos sobre la taula; els braços estirats i separats, amb les mans lligades pels canells, una a cada extrem de la taula amb mocadors de seda negra; les cames ben separades i lligades pels turmells a les altres dues potes del moble escollit per ella. Els talons, trepitjant ben fermes el terra. El paner, emmarcat per les mitges i les lligacames negres, deixava la rosada i sucosa fruita del desig a mercè de la voluntat del convidat escollit per a menjar-se-la, i així passar una bona estona de diversió nocturna.

Tot i haver-ho fet en altres ocasions, tantes vegades com dits en una mà, i cada vegada en un lloc i amb un convidat diferents, ella es sentia perillosament indefensa amb la rereguarda desprotegida. Però aquesta mateixa sensació, de sentir-se indefensa, era el punt morbós que més l'excitava. Encara que els límits els pactava prèviament amb la part masculina, que li tocava sempre el paper de dominador ja que a ella li anava més el rol de submissa, i saber més o menys el que succeiria sobre aquella taula, el sexe se li humitejava encara més quan pensava que d'un moment a l'altre, subjectada de mans i peus, aquell tros de mascle li obriria el farcilet i la farciria d'amor carnal.

Li agradava jugar amb jocs sadomasoquistes, d'una manera gairebé innocent, d'ençà que una nit es despullà de debò davant d'ella mateixa i del món, i es desempallegà amb coratge del feixuc vestit de beata puritana amb què els costums socials, hipòcritament soterrats però encara latents, l'havien obligat a vestir-se fins aleshores. Dreta i nua davant de l'immens univers, mai més acceptà viure tan sols dels desigs i penúries del cor, que l'havien dut, gairebé sense adonar-se'n, just a les portes de convertir-la en una romàntica aigualida i una figa famolenca. Deixà del tot enrere aquell deixar-se magrejar, fet en qualsevol racó i amb urgència adolescent, on la fina tela del sostenidor i de les calcetes eren la frontera entre ser titllada d'estreta: si els dits del mascle es veien obligats a lliscar només per sobre del teixit frontera; o de porca: quan no podia resistir-se més i donava llicència per traspasar aquests límits, deixant-se acariciar, pell amb pell, els tensos pits de tendra adolescent i els llavis roents i xops de l'entreuix virginal per les mans de qui no gaires hores després, tot presumint davant d'altres mascles d'haver aconseguit de manera fàcil l'objectiu proposat, li penjaria sense cap mena de miraments aquesta etiqueta de porca. Aquella faceta de fer-se l'estreta pel què pensarien o dirien els altres quedà definitivament enterrada. Sense por als caps quadrats de llengua esmolada, es llençà de ple a gaudir de la reprobable promiscuïtat, de la superficialitat dels plaers de la carn; activitats, d'altra banda, tan positivament valorades per les persones amb menys càrrega de prejudicis.

L'afortunat a viure aquesta juganera experiència amb ella, el triava entre els que intentaven seduir-la. Tant li feia si l'intent de seducció venia d'un dependent de supermercat, d'un cambrer de bar, d'un seductor de discoteca o de qualsevol altre individu dels molts que ho intentaven. Tothom tenia accés a fruitar de la seva natural simpatia. Tot home que tingués l'atreuiment de fer-li proposicions bé mereixia una atenció. Fins i tot la diferència d'edat perdia importància quan es tractava de trobar el manso que faria possible convertir la seva fantasia en una realitat. Les úniques excepcions, això sí, eren els amics i els companys de feina, que podien admirar els relleus estimulants amb què la natura l'havia esculpida però relegats de tota possibilitat d'arribar mai a tastar-ne els raconets més amagats; amb això sí que era inflexible. I dels possibles candidats, encara que dedicés més temps a flirtejar descaradament amb ells, no és que els hi donés la papereta per aconseguir el premi especial. Era molt exigent amb les característiques físiques i psicològiques del personatge que l'acompanyaria en l'acte sorpresa que li proposaria quan arribés el moment, ella bé s'ho valia. Calia que fos un home de forta complexió física, però que no fos un producte de gimnàs; atractiu, però sense arribar a ser un adonis; de vestir elegant, però amb gust propi; que tingués un caminar segur, però que no es veiés tibet; intel·ligent, però que no la fes sentir tonta; que desprengués simpatia, però sense ser embafador; generós amb ella, però amb un toc egoista amb els altres; atent, però no asfixiant; comprensiu, però gens calçasses; un pèl aventurer, una mica rebel, espontani, actiu... Només el qui reunís totes les qualitats exigides tindria a les mans els encants més íntims reservats per a ell. Tan sols aquesta raresa, com una palleta atrapada sobre les estretes malles del tamís d'una buscadora d'or, el bo i millor, gaudiria del privilegi de cardar-se-la per davant i per darrere, per darrere i per davant.

Ella tenia molt clar el que volia. Però, entre l'home ideal que desitjava tenir entre les cames i la mena de personal que volia lligar-se-la, hi havia notables diferències. I a mesura que la cremor de l'entreuix anava a l'alça, les exigències prenia la tendència contrària. Fins que la pruija era tan intensa que no li quedava més remei, si volia

fer realitat la seva fantasia, que rebaixar-ne el llistó fins al punt d'haver de conformar-se tan sols amb alguna de les moltes exigències de l'extensa llista. Després de tot, sempre acabava deduïnt que per mullar el donut tampoc calia fer-ho amb l'home perfecte.

Després de rebre, de manera sobtada, un parell de fortes i sonores palmellades a les natges, que les hi posà rogenques de cop, es preparà per donar la fruita humida a l'home escollit, i assaborir el tan desitjat plaer de ser posseïda.

L'Escollit, empalmat a més no poder per tenir l'oportunitat de clavar l'estaca en un cos tan deliciós i predisposat a gaudir d'aquests plaers morbosos, li separà la regatera i després de refregar-li el mànec rígid i calent amunt i avall unes quantes vegades, lubricant-lo en la xopa i oberta escletxa la penetrà com qui esbotza una porta.

Ella rebé la dura entrada amb veritable satisfacció. L'arrencada no podia ser millor. Fins i tot sentí lleus contraccions en els llavis menors. Havia triat bé aquesta vegada, la totxa que l'havia farcida, talment com la mà d'un hàbil cuiner entaforant el farciment en un gall dindi, era si fa no fa de la mida de la del Nacho Vidal.

Sense pausa, l'Escollit, en sortí i tornà a penetrar-la, per segona vegada, amb tanta força que la féu tremolar de cap a peus. Notar tot aquell gruixut cilindre eixamplant-li els llavis de la xona, perforant-la tan endins, la féu embogir de gust. Es podria dir que el centre de l'univers es trobava entre les seves cames i de la mateixa manera que un forat negre n'absorbia tota la matèria.

Tancà fort els ulls i es concentrà en la sensació de plenitud que li desfeia les carns.

Les primeres envestides foren d'una duresa controlada. Però el que havia de ser un joc de complicitat i de plaer, es convertí, a la primera de canvi, en una sessió de sexe del més dur. Com si fos un colrat cowboy de les praderies del far west americà, ell l'engrapà de la llarga cabellera amb una mà i la tibà amb força, com la crinera d'una euga salvatge que volgués dominar, obligant-la a aixecar el cap enrere. La violència de les envestides que ella començà a rebre féu que, a cada cop dels potents malucs del sàdic mascle contra les seves rodones i vermelles natges, aquestes li vibressin com si fossin de matèria gelatinosa. Empalada per l'escletxa, cridava paraules insultants que quedaven esmorteïdes en el mateix instant que les pronunciava. L'únic resultat de les queixes i insults eren un conjunt de sons guturals que s'estavellaven contra el palmell de mur carnós que la tapava de la boca. Cada cop més esverada, sacsejava el cos tant com podia, com un peix fora de l'aigua, per alliberar-se del monstre que la posseïa de manera tan brutal. Si ell continuava bregant pel seu interior amb aquest potent i ràpid vaivé de mànec, tenia la sensació que la matriu se li capgiraria i els ovaris acabarien sortint-li pels narius.

El bellugadís culejar, lluny de ser eficaç, només féu que augmentar l'efecte contrari: inflamar encara més l'ancestral instint animal de copulació del mascle.

L'excitada respiració de l'Escollit s'anà incrementant gradualment, contrastant amb el neguit cada vegada més profund que sentia ella per les violentes escomeses que rebia. De sobte, ell la tibà dels cabells encara amb més força, alhora que atansava fort els malucs contra el cul calent d'ella, aturant el moviment en el moment que la verga tocà fons. En un segon, temps suficient per baixar a l'infern, fer un pacte amb el diable i tornar a pujar, ejaculà de manera plaent amb potents contraccions fent una profunda exhalació; per acabar reposant sobre l'esquena d'ella.

L'abundós esperma que l'animal acabava d'escopir dins la masegada fenella començà a regalimar en el moment que, desfogat, li tragué l'eina de l'escletxa. Ella no es mogué, restà estirada donant gràcies perquè l'intens dolor que notava a les parts baixes s'alleugeriria per l'aturada de l'acte salvatge que acabava de patir. No s'alleugeriria així, el dolor de sentir-se talment com si hagués estat violada.

Satisfet plenament, l'Escollit, deixà de tapar-li la boca amb la mà.

-Ets un fill de puta, ho saps? -cridà amb tota

la mala llet del món, en el moment que la boca li fou alliberada. Crit que provocà un altre regalim d'esperma sobre el terra.

-No era un joc sadomasoquista? -digué ell, preguntant en to maliciós.

-Sí, però no havíem quedat en això! M'has fet mal. Ets un sàdic malparit!

-Vaja, ara sóc un sàdic malparit? Nena, has d'aclarir bé el què vols abans de començar!

-Jo creia que tots dos ho teníem clar... i deslliga'm que tinc el cos adolorit! -digué, amb to autoritari.

-Et deslligaré si m'assegures que no et comportaràs com una criatura.

-Vés a la merda! Deslliga'm d'una vegada, hòstia! -digué cridant, metrallant les paraules amb autoritat.

Tot d'una, ell, sentint-se menyspreat en el paper de dominador, li clavà un parell de patacs a les natges amb més força que la de les primeres palmellades moments abans de la cardada.

-Fill de puta! -fou la ràpida resposta d'ella a les inesperades i dures carícies. Encara ara no entenia per què els homes havien de comportar-se d'una manera totalment contrària del que ella esperava. Sempre havien fet el mateix. Quan era una nena i els companys d'escola, aquells projectes d'home, li feien la guitza empaitant-la amb una sargantana o un ratolí morts, ella es desfeia entre xiscles i fàstics, i s'escarcanyava cridant que llencessin aquella porqueria. Tot era inútil, la xiscladissa i els fàstics no els frenava ni una mica de fer tot el contrari: empaitar-la encara més amb aquella cosa fastigosa penjant dels dits. Després de superar els fàstics de la infantesa, a l'inici de l'adolescència, més del mateix, tan bon punt s'enamorava d'algú, el resultat era que contràriament als seus innocents desigs amorosos aquest algú la feia servir de joguina sexual i després, amb la mateixa ràpida intensitat, fugia d'ella. I com podia comprovar, malauradament, els homes no havien canviat gaire

des d'aquells primers anys d'aprenentatge.

L'Escollit, juganer de mena, li agafà una lligacama i la tibà com si fos la corda d'un arc, i quan la tingué tensa al màxim, la deixà. Un segon després que la lligacama tornés al lloc original, petant amb força contra la pell de la cuixa, féu servir les natges de tambor i les colpejà amb entusiasme. De manera més o menys rítmica primer féu sonar la natja dreta i després l'esquerra, i doblant la força dels cops acabà en un fort redobla.

-Però tio, tu estàs sonat o què? -crijà ella. Aquesta vegada, però, amb un to lleugerament més baix.

Ell, sense immutar-se, i evidentment sense que li demanés ningú, féu els honors d'un bis. De manera quasi violenta tornà a fer sonar el tambor de pell fina.

-Ets un cabró fill de puta! -digué ella, amb la veu clarament debilitada, gairebé com un xiuxiueig.

El fil de veu amb què ella havia pronunciat les darreres paraules era l'evidència que ell necessitava per estar segur que els cops havien fet l'efecte esperat. Ara sí que podia sentir-se satisfet, en aquell joc els jugadors ocupaven el lloc que els corresponia: ell el de dominador i ella el de submissa. I per això es sentia excitat i entès, tot alhora, contemplant les diferents tonalitats de roig que, amb el seu sàdic treball, havien pres les galtes posteriors d'aquella donzella recent iniciada en els foscos topants dels plaers carnals. No deixava mai de sorprendre'l l'efecte sedant que produïen uns bons patacs al cul. Tot era un joc en aquesta puta vida, i ell en coneixia molts, de jocs. I sabia reconèixer d'una llegua lluny les iniciades en aquesta mena de diversions. Potser no tenia clar quin era el sentit amb què la natura l'havia agraciat, però era innegable que tenia un bon nas per trobar i embolicar-se amb aquest tipus de dones.

Insaciable, una troballa tan sucosa havia d'aprofitar-la tant com pogués. Enravenat com una mala cosa, tornà a refregar el mànec dur pel masegat, vermell i calent darrere d'ella; alhora que l'acariciava suaument per l'esquena. Seguidament, féu lliscar les mans pels costats de l'estreta cintura i les esmunyí fins als pits, que els premí i li pinçà delicadament els mugrons com si fossin les cordes sensibles d'un fràgil instrument tocat en pizzicato. Mansa i expectant, com un anyell a punt de ser sacrificat, ella es deixà fer. Semblava mentida que fossin les mateixes mans, les que instants abans l'havien colpejada amb duresa, les que ara estiguessin acariciant-la amb una moderació tan excitant.

L'escollit no s'entretingué massa en aquestes menuderies, el sabor de la carn li feia més el pes, i anà per feina. Li separà les natges i, talment com un animal mascle ensuma el cul d'una femella en zel, entaforà la cara a la regatera. Tragué la llengua i començà a llepar-la i a refregar la punta ensalivada pel voltant del trau negre, per després fer-hi petites incursions. Fou en aquesta operació quan s'adonà que d'aquella sortida no era pas la primera vegada que algú o alguna cosa n'havia fet una entrada.

Ella, ja no tan esverada, i es podria dir que fins i tot gustosa davant del canvi d'actitud d'ell, a poc a poc anà relaxant els músculs del trau. Però encara que la fregadissa fos estimulante, no podia deixar de rebre-la amb un cert aiguabarreig de sensacions: entre plaer i un punt de rebuig. ¿Com podia donar-se a aquell home després d'haver-ne rebut una pallissa que li havia encès les natges d'aquella manera? Però les plaents pessigolles que sentia en el darrere esmorteïen lentament el rebuig, fent més evident la resposta a cada llepada.

Quan en tingué prou de juguinejar, l'Escollit, tornà a pujar resseguint la vall de la regatera fins arribar a l'esquena, amb la llengua plana com si llepés una llaminadura. I fou aleshores quan demostrà que era un autèntic expert en el distingit art de l'escopinada. Li obrí l'orifici anal amb els polzes, i dret sobre la rosada i ben oberta ullera elaborà una bola de saliva en un no res; posicionà el cap en el lloc que li semblà correcte, rectificà la posició un parell de centímetres, i quan cregué que la trajectòria seria la perfecte deixà caure el bòlid de matèria lubricant, que descendí ràpidament i s'estavellà just en el centre de la diana. Si més no, d'alguna cosa havien servit totes les estones dedicades durant molts estius, quan no era més que un marrec, a fer punteria amb les formigues: Dret amb les cames separades i el cap cot sobre l'entrada del formiguer feia una gran ensalivada i, talment com una bomba, la deixava caure en el forat. Unes vegades l'encertava de ple i moltes altres no. Amb el temps, però, aprengué a afinar la punteria i els encerts sobrepassaren de llarg els errors. Quan la bomba líquida ensopegava el bell mig del forat, les formigues, treballadores previsoras i incansables que d'una manera pacífica dedicaven el temps a emmagatzemar provisions per a passar l'hivern, de sobte es trobaven atrapades entre la gran gota espessa, situació que les feia canviar el tranquil comportament. Sorpreses i esverades, deixaven la voluminosa càrrega i trencaven l'ordenada filera. Semblava que no sabien què fer. Es tocaven amb les antenes les unes amb les altres. Ell gaudia d'allò més veient les formigues esvalotades de mala manera. Sobre aquelles diminutes i bellugadisses boletes negres de potes i antenes es sentia com un poderós gegant, fort i invencible. I així continuava bombardejant-les fins que li quedava la boca seca. Quan ja no tenia munició líquida amb què atacar-les, la vena sàdica se li inflava i optava per una solució més contundent i definitiva: es posava a saltar com un boig fent servir, sobre les menudes i inofensives formigues, les enormes sabates de mortals masses. Amb uns quants bots n'hi havia prou per deixar el camp de batalla ple de petites taques fosques. Algunes víctimes d'aquells desiguals combats, trepitjades de ple, quedaven immòbils a l'acte; però altres, aixafades tan sols en part, seguien movent sinistrament, mig esquartrades, les potes o les antenes durant una breu estona. Quan li semblava que ja en tenia prou, un moment abans de marxar, es delectava en la contemplació de la seva obra destructiva amb la satisfacció del qui creu que s'ho mereixien, per ser criatures esquifides i fastigosament lletges. Amb el mànec agafat amb la mà esquerra i obrint el trau amb dos dits de l'altra mà, n'acostà la punta fins a l'entrada. Ella sabia, sense cap mena de dubte, què li cauria a sobre si es resistia a deixar-se perforar per aquella enorme eina. Així que relaxà el múscul el màxim que pogué tot esperant-ne la fiblada. Només de tant en tant

gosava girar lleument el cap enrere per donar una ullada de gairell. L'Escollit es comportà amb relativa delicadesa, començà a empènyer i a introduir el mànec de manera molt lenta. A mesura que s'anava endinsant, mil·límetre a mil·límetre, la pell del trauc s'obria elàstica i l'anava engolint. Ella no badava boca, la sensació que l'envaïa era d'una barreja de ganes d'anar de ventre i un fort corrent elèctric que li excitava tota la zona genital. La tensió i tibantor dels primers centímetres foren el més dur de passar. Però quan en tingué la meitat dins, es sentí entre alleugerida i abandonada quan l'Escollit li tragué d'un sol cop l'èmbol de l'orifici anal.

Mentre esperava la segona fiblada tingué prou temps per reflexionar. I pensà que el fet de sentir-se alhora alleugerida i abandonada era l'afirmació que demostrava que havia traspassat els límits del simple joc. Per primera vegada havia anat més enllà del plaer de ser cardada lligada. Havia estat apallissada i es deixava sodomitzar sense sentir cap mena de culpa per haver estat reduïda a un cos sense dret a negar-se. Més aviat tot el contrari. Privada de voluntat, el dolor físic que notava quan ell la penetrava l'excitava sobre manera i la feia sentir viva. Amb aquest nou estat de consciència reafirmava el que havia sabut sempre, encara que hagués passat per temporades de negació, que ella era una dona especial de gustos especials. A diferència de les seves amigues, que els agradava el tacte suau dels objectes i la finor de les teles, a ella li agrada la raspor de la pedra tosca i l'aspror de les tovalloles. I recordava la sensació especialment agradable que sempre havia sentit quan passava els capcirons dels dits per sobre el granulats de la tela d'esmeril. Ara ho veia més clar que mai. Es trobava caminant sola i nua, amb mitges de lligacama i sabates de taló d'agulla, per la cara oculta de la lluna. I així, es donaria al tros de soca que tenia darrere com només ella sabia donar-se, amb imaginació i passió. Perquè en aquell acte, l'únic objecte era ell. Ell i només ell era el mitjà per aconseguir el plaer que ella buscava; era la via per gaudir de l'ancestral desig d'unió dels cossos, el camí per satisfer la passió dels sentits, l'instrument per arrencar el crit salvatge de la natura. I es comportés com es comportés, fes el que fes, ell ja era una part més del joc que ella havia iniciat, era un insecte atrapat entre els fils de la seva negra teranyina teixida amb amors frustrats i desenganys. I si havia de ser sincera amb ella mateixa, després de fer-se tant l'exigent, la veritat era que tant se li'n fotia si era aquest o qualsevol altre escollit el qui tingués darrere, si al final ella aconseguia volar amb les ales ben esteses, com l'ocella que planeja sobre la plaça que contempla des de la finestra, darrere els primers barrots que la mantenen empresonada.

El segon bòlid de matèria lubricant s'estavellà de ple dins la rosada i dilatada obertura. Un segon després, la cabota del mànec de l'Escollit li separà la carn sensible, i fent-se camí es desplaçà amb moviment lent però constant tan endins d'ella com pogué. El fort dolor la féu exhalar tot l'aire dels pulmons produint un so agut d'indescriptible sensualitat i bellesa, com el cant irresistible d'una sirena. L'impacte pertorbador d'aquella força animal perforant-la fins al moll mateix de la consciència, féu que per un moment tingués la sensació que perdria el món de vista. Mai abans havia sentit un dolor igual. Mai abans havia sentit un plaer tan intens. I fou tan sols en el primer moviment de vaivé del mànec de l'Escollit, que sentí com una foguerada li cremava les entranyes i s'expandia ràpidament per tot el cos. L'orgasme esclatà de cop, amb una profunditat i salvatgia tan desmesurada, que durant un espai de temps indeterminat ella abandonà l'embolcall material, que restà cremant-se sobre la taula, i levità per l'espai infinit. Allà es retrobà amb els primers amants, orgullosos i egoistes amants, i a cadascun els hi dedicà aquella intensa volada. A la setena envestida caigué sense forces sobre la taula, amb les ales ben esteses, deixant de manera plaent que ell la continués furgant per l'interior.

Fins a sis vegades volà i estigué a les portes de perdre la consciència durant aquella nit. Nit on perdé definitivament la innocència.

Deixeu-me dir-vos, que tant si creieu que sis vegades són moltes com si en són poques, que si teniu en compte que les relacions sexuals que fins aleshores havia mantingut la protagonista eren d'una riquesa més aviat minsa: que en una nit de disbauxa, mentre el mascle escollit arribava a l'orgasme tres o més vegades, ella si arribava a una ja es tenia per satisfeta, sabreu apreciar el fet extraordinari de l'alliberadora experiència.

I fou a partir d'aquesta vivència, que amplia el seu paper en les relacions sdomasquistes que vingueren després, que en varen ser moltes. Canvi on se li obriren tot un món de noves possibilitats, de noves fantasies, de nous dissenys, de nous jocs. I tot i que no deixà mai de gaudir, de tant en tant, del paper de submissa, satisféu de manera àmplia i plena les ànsies de dominar els homes. Experiències que la feren volar quasi bé fins als límits de l'univers. I que potser algun dia, amb el permís de la Dama Negra, sobrenom amb què fou batejada pels seus nombrosos amants, m'atreviré a relatar.